

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Direcția generală de legislație Cod fiscal și reglementări vamale

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Articol/ alineat	Actul normativ comunitar Directiva 2016/1164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne	Articol/ alineat	Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare
	CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE		
Art. 1	Domeniul de aplicare Prezenta directivă se aplică tuturor contribuabililor care sunt supuși impozitului pe profit în unul sau mai multe state membre, inclusiv sediilor permanente din unul sau mai multe state membre ale entităților cu rezidența fiscală într-o țară terță.	Nu e cazul	Obs.: Nu necesită transpunere, întrucât textul Directivei va fi integrat în Titlul II din Codul fiscal, care reglementează impozitul pe profit în România. Evidențiem faptul că, în cadrul contribuabililor reglementați de art. 13 sunt obligate la plata impozitului pe profit, inclusiv persoanele juridice străine care desfășoară activitate prin intermediul unui sediu permanent/mai multor sedii permanente în România.
Art. 2	Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții: 1. "costurile îndatorării" înseamnă cheltuiala	Art. 40¹	Definiții specifice În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 1. costurile îndatorării - cheltuiala reprezentând

reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile și cheltuielile suportate în legătură cu obținerea de finanțare astfel cum sunt definite în dreptul intern, inclusiv, dar fără a se limita la plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, sume în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative cum ar fi „finanțele islamice”, costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent sau amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer acolo unde este cazul, dobânzi noționale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entități, anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri; 2. <i>”costurile excedentare ale îndatorării”</i> înseamnă	dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile, inclusiv alte cheltuieli suportate în legătură cu obținerea de finanțare potrivit reglementărilor legale în vigoare, cum ar fi dar fără a se limita la acestea: plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, sume în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative cum ar fi ”finanțele islamice”, costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent sau amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer acolo unde este cazul, dobânzi noționale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entități, anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri; 2. <i>costurile excedentare ale îndatorării</i> - suma cu
--	---

suma cu care costurile deductibile ale îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile impozabile din dobânzi și alte venituri impozabile echivalente din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul în conformitate cu dreptul intern; 3. <i>"perioadă fiscală"</i> înseamnă un an fiscal, un an calendaristic sau orice altă perioadă adecvată din punct de vedere fiscal; 4. <i>"întreprindere asociată"</i> înseamnă: (a) o entitate în care contribuabilul deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul entității respective; (b) o persoană fizică sau o entitate care deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult într-un contribuabil, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul contribuabilului. În cazul în care o persoană fizică sau o entitate deține direct sau indirect o participație de 25% sau mai mult într-un contribuabil și în una sau mai multe entități, toate entitățile în cauză, inclusiv contribuabilul, sunt de asemenea considerate întreprinderi asociate.	care costurile îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul; 3. <i>perioada fiscală</i> – perioada impozabilă stabilită potrivit prevederilor art. 16; 4. <i>întreprindere asociată</i> – oricare dintre următoarele situații: a) o entitate în care contribuabilul deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul entității respective; b) o persoană fizică sau o entitate care deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult într-un contribuabil, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul contribuabilului; c) în cazul în care o persoană fizică sau o entitate deține direct sau indirect o participație de 25 % sau mai mult într-un contribuabil și în una sau mai multe entități, toate entitățile în cauză, inclusiv contribuabilul, sunt considerate întreprinderi asociate.
---	---

În sensul articolului 9, în cazul în care tratamentul neuniform implică o entitate hibridă, această definiție se modifică astfel încât procentul impus de 25% să fie înlocuit cu un procent impus de 50%. 5. "<i>întreprindere financiară</i>" înseamnă oricare dintre următoarele entități: (a) o instituție de credit sau o întreprindere de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului, sau un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului, sau o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului; (b) o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva	Obs.: Prevederile acestui paragraf vor fi transpuse ulterior, la momentul transpunerii prevederilor art. 9 din Directivă care reglementează tratamentul neuniform al elementelor hibride 5. <i>întreprindere financiară</i> – oricare dintre următoarele entități: a) o instituție de credit sau o întreprindere de investiții, potrivit art. 7 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare și art.2 alin. (1) pct. 10 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, sau un administrator de fonduri de investiții alternative, astfel cum este definit la art. 3 pct. 2 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările ulterioare, sau o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și
---	--

2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului; (c) o întreprindere de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE; (d) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului, cu excepția cazului în care un stat membru a optat să nu aplice directiva respectivă, în totalitate sau în parte, în cazul instituției respective, în conformitate cu articolul 5 din directiva respectivă sau în cazul delegatului unei instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale, astfel cum este menționat la articolul 19 alineatul (1) din Directiva respectivă; (e) instituții de pensii care gestionează sisteme de pensii considerate a fi sisteme de securitate socială care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și al	completările ulterioare; b) o întreprindere de asigurare, definită ca fiind un asigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 3 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare; c) o întreprindere de reasigurare, definită ca fiind un reasigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 45 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare; d) un administrator de pensii, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 8 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare; e) instituții de pensii care gestionează sisteme de pensii considerate a fi sisteme de securitate socială care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului
--	--

Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și orice entitate juridică instituită în scopul investirii în astfel de sisteme; (f) un fond de investiții alternative (FIA) administrat de un AFIA, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, sau un FIA supravegheat în conformitate cu dreptul intern aplicabil; (g) OPCVM, astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE; (h) o contraparte centrală, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului; (i) un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului;	European și al Consiliului, precum și orice entitate juridică instituită în scopul investirii în astfel de sisteme; f) un fond de investiții alternative (FIA) administrat de un AFIA, astfel cum este definit la art. 3 pct. 20-22 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările ulterioare; g) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare; h) o contraparte centrală, astfel cum este definită la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului; i) un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului; 6. <i>stat membru</i> - are înțelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. a);
--	---

	6. <i>"transfer de active"</i> înseamnă o operațiune prin care un stat membru pierde dreptul de a impozita activele transferate, în timp ce activele rămân în proprietatea legală sau economică a aceluiași contribuabil; 7. <i>"transferul rezidenței fiscale"</i> înseamnă o operațiune prin care contribuabilul nu mai are rezidența fiscală într-un stat membru și dobândește rezidență fiscală în alt stat membru sau într-o țară terță; 8. <i>"transferul unei activități economice desfășurate la un sediu permanent"</i> înseamnă o operațiune prin care contribuabilul nu mai are prezență fiscală într-un stat membru și dobândește o astfel de prezență în alt stat membru sau într-o țară terță, fără să dobândească rezidență fiscală în acel stat membru sau țară terță; 9. <i>"tratament neuniform al elementelor hibride"</i> înseamnă o situație apărută între un contribuabil dintr-un stat membru și o întreprindere asociată dintr-un alt stat membru sau un acord structurat între părți din diferite state membre, în care următorul rezultat se datorează diferențelor de caracterizare juridică a unui instrument financiar	Nu e cazul	7. <i>stat terț</i> - are înțelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. c); 8. <i>transferul de active</i> - operațiunea prin care România pierde dreptul de a impozita activele transferate, în timp ce activele rămân în proprietatea legală sau economică a aceluiași contribuabil; 9. <i>transferul rezidenței fiscale</i> - operațiunea prin care contribuabilul nu mai are rezidența fiscală în România și dobândește rezidență fiscală în alt stat membru sau într-un stat terț; 10. <i>transferul unei activități economice desfășurate printr-un sediu permanent</i> - operațiunea prin care contribuabilul nu mai are prezență fiscală în România și dobândește o astfel de prezență în alt stat membru sau într-un stat terț, fără să dobândească rezidență fiscală în acel stat membru sau stat terț; Obs.: Urmează a fi transpuse ulterior, având în vedere că la nivel comunitar s-a considerat că aspectele ce țin de elementele hibride trebuie aprofundate, decizându-se continuarea lucrărilor pe acest subiect, respectiv amânarea termenului de transpunere a prevederilor din ATAD referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride, până la 31 decembrie 2019, potrivit art. 1 pct. 7 din Directiva
--	---	--------------------------	--

	sau a unei entități financiare: (a) are loc deducerea aceleiași plăți sau a acelorași cheltuieli sau pierderi atât în statul membru în care își are originea plata, sunt suportate cheltuielile sau sunt suferite pierderile, cât și într-un alt stat membru (denumită în continuare ”dublă deducere”); sau (b) are loc deducerea unei plăți în statul membru în care își are originea plata, fără o includere corespunzătoare a aceleiași plăți, în scopuri fiscale, în baza impozabilă a celui alt stat membru (denumită în continuare „deducere fără includere în baza impozabilă a unui alt stat membru”).		2017/952/UE a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei 2016/1164/UE în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe.
Art. 3	Nivelul minim de protecție Prezenta directivă nu împiedică aplicarea dispozițiilor naționale sau a dispozițiilor bazate pe acorduri care urmăresc să asigure un nivel mai ridicat de protecție a bazelor impozabile naționale ale societăților.	Nu e cazul	Obs.: Integrarea Directivei în Titlul II din Codul fiscal va asigura și aplicarea celorlalte dispoziții naționale care garantează un nivel mai ridicat de protecție a bazelor impozabile (art. 11 și prevederi din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare).
	CAPITOLUL II - MĂSURI ÎMPOTRIVA EVITĂRII OBLIGAȚIILOR FISCALE		CAPITOLUL III¹ - Norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne
	Norma privind limitarea deductibilității dobânzii		Reguli privind limitarea deductibilității dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de

Art. 4 alin. (1)	(1) Costurile excedentare ale îndatorării sunt deductibile în perioada fiscală în care sunt suportate doar până la 30 % din câștigurile contribuabilului înainte de dobânzi, impozite, deprecieri și amortizare (EBITDA). În sensul prezentului articol, statele membre pot considera, de asemenea, drept contribuabil: (a) o entitate căreia i se permite sau i se impune să aplice normele în numele unui grup, astfel cum sunt definite în conformitate cu dreptul fiscal intern; (b) o entitate dintr-un grup, astfel cum este definită în conformitate cu dreptul fiscal intern, care nu consolidează rezultatele membrilor săi în scopuri fiscale. În astfel de cazuri, costurile excedentare ale îndatorării și EBITDA pot fi calculate la nivelul grupului și cuprind rezultatele provenite de la toți membrii săi.	Art. 40² alin. (1)	vedere economic (1) În sensul prezentului articol, costurile excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt definite potrivit pct. 2 al art. 40¹, care depășesc plafonul deductibil de la alin.(4), sunt deduse limitat în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 10% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la alin. (2).
Art. 4 alin. (2)	(2) EBITDA se calculează prin adăugarea la veniturile supuse impozitului pe profit în statul membru al contribuabilului a sumelor ajustate în scopul impozitării pentru costurile excedentare ale îndatorării, precum și a sumelor ajustate în scopul impozitării pentru deprecieri și amortizare. Veniturile neimpozabile se exclud din EBITDA ale	Nu e cazul	Obs.: România nu a exercitat opțiunea de implementare a regulii de limitare a costurilor excedentare ale îndatorării, pentru grupul fiscal, în condițiile în care nu are dezvoltate reguli fiscale legate de consolidarea fiscală, în domeniul impozitului pe profit. (2) Baza de calcul utilizată pentru stabilirea costurilor excedentare ale îndatorării, deductibile la calculul rezultatului fiscal, o reprezintă diferența dintre veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, în perioada fiscală de referință, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile cu

	unui contribuabil.		impozitul pe profit, costurile excedentare ale îndatorării, precum și sumele deductibile reprezentând amortizarea fiscală, determinate potrivit art. 28. Art.40² alin.(3) (3) În condițiile în care baza de calcul are o valoare negativă sau egală cu zero, costurile excedentare ale îndatorării sunt nedeductibile în perioada fiscală de referință și se reportează potrivit alin. (7). Art.40² alin.(4) (4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal, după caz. Art.40² alin.(5) (5) Prin excepție de la alin. (1) și (4), în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă, în sensul că nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară și nu are nicio întreprindere asociată și niciun sediu permanent, acesta deduce integral costurile excedentare ale îndatorării, în perioada fiscală în care acestea sunt suportate. Obs.: Opțiunea de la lit. a) nu a fost exercitată. Obs.: România nu a exercitat opțiunea de implementare a regulii de limitare a costurilor
Art. 4 alin. (3)	(3) Prin derogare de la alineatul (1), contribuabilului i se poate acorda dreptul: (a) de a deduce costurile excedentare ale îndatorării până la suma de 3 000 000 EUR; (b) de a deduce în totalitate costurile excedentare ale îndatorării în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă.	Nu e cazul	

	În sensul alineatului (1) al doilea paragraf, suma de 3 000 000 EUR se ia în considerare pentru întregul grup. În sensul primului paragraf litera (b), o entitate independentă înseamnă un contribuabil care nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară și nu are nicio întreprindere asociată și niciun sediu permanent. Art. 4 alin. (4) (4) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al alineatului (1) costurile excedentare ale îndatorării rezultate din: (a) împrumuturi care au fost încheiate înainte de 17 iunie 2016, dar excluderea nu se aplică niciunei modificări ulterioare a unor astfel de împrumuturi;(b) împrumuturi utilizate pentru finanțarea unui proiect de infrastructură publică pe termen lung, în cazul în care operatorul de proiect,	excedentare ale îndatorării, pentru grupul fiscal, în condițiile în care nu are dezvoltate reguli fiscale legate de consolidarea fiscală, în domeniul impozitului pe profit. Obs.: Aceste prevederi au fost preluate în cuprinsul textului de la alin. (4). Art.40² alin.(6) (6) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (1) și (4) costurile excedentare ale îndatorării rezultate din împrumuturi utilizate pentru finanțarea unui proiect de infrastructură publică pe termen lung care are scopul de a furniza, de a îmbunătăți, de a opera și/sau de a menține un activ de mari dimensiuni, considerat a fi de interes public general, dacă operatorii de proiect sunt înregistrați în Uniunea Europeană, iar costurile îndatorării, activele utilizate în scopul proiectului și veniturile înregistrate de operatorii de
--	--	--

Art. 4 alin. (6)	contribuabilului și activele sale totale este considerat a fi egal cu raportul echivalent la nivelul grupului dacă raportul dintre capitalul propriu al contribuabilului și activele sale totale este mai mic cu până la două puncte procentuale; și (ii) toate activele și pasivele sunt evaluate folosind aceeași metodă ca și în situațiile financiare consolidate menționate la alineatul (8); sau (b) de a deduce costurile excedentare ale îndatorării într-un quantum care depășește ceea ce ar fi îndreptățit să deducă în temeiul alineatului (1). Această limită superioară a deductibilității costurilor excedentare ale îndatorării se referă la grupul consolidat în scopuri de contabilitate financiară, din care face parte contribuabilul, și se calculează în două etape: (i) în primul rând, raportul la nivelul grupului se calculează prin împărțirea costurilor excedentare ale îndatorării grupului față de terți la EBITDA grupului; și (ii) în al doilea rând, raportul la nivelul grupului se înmulțește cu EBITDA contribuabilului calculate în temeiul alineatului (2). (6) Statul membru al contribuabilului poate prevedea norme:	Art.40² alin.(7)	(7) Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală de calcul în conformitate cu alin. (1), se reportează, fără limită de timp, în anii
---	---	--	--

	(a) pentru a reporta, fără limită de timp, costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală în curs în conformitate cu alineatele (1)-(5);		fiscali următori în aceleași condițiile de deducere, conform prezentului articol.
	(b) pentru a reporta fără limită de timp și pentru a transfera într-o perioadă anterioară de maximum trei ani costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală în curs în conformitate cu alineatele (1)-(5); sau	Nu e cazul	Obs.: Mecanismul de reportare a pierderii în perioade anterioare nu se regăsește în legislația națională și prin urmare, această regulă nu se preia.
	(c) pentru a reporta, fără limită de timp, costurile excedentare ale îndatorării și, pentru o perioadă de maximum cinci ani, capacitatea neutilizată de deducere a cheltuielilor reprezentând dobânda, care nu pot fi deduse în perioada fiscală în curs în conformitate cu alineatele (1)-(5).	Nu e cazul	Obs.: Opțiune neexercitată, întrucât mecanismul de reportare a capacității neutilizate este greu de gestionat din punct de vedere administrativ și nu este propriu legislației naționale privind recuperarea pierderilor.
Art. 4 alin. (7)	(7) Statele membre pot exclude întreprinderile financiare din domeniul de aplicare al alineatelor (1)-(6), inclusiv în cazul în care astfel de întreprinderi financiare fac parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară.	Nu e cazul	Obs.: Nu s-a exercitat opțiunea privind excluderea întreprinderilor financiare din domeniul de aplicare a alin. (1) – (6) din Directivă.
Art. 4 alin. (8)	(8) În sensul prezentului articol, grupul consolidat în scopuri de contabilitate financiară cuprinde toate entitățile care sunt incluse integral în situațiile financiare consolidate întocmite în conformitate cu standardele internaționale de raportare financiară sau cu sistemul național de raportare financiară al	Nu e cazul	Obs.: Nu s-a exercitat opțiunea de la alin. (5) privind acordarea de drepturi pentru contribuabilii care sunt membru al unui grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară.

	unui stat membru. Contribuabilului i se poate acorda dreptul de a utiliza situații financiare consolidate întocmite în conformitate cu alte standarde de contabilitate.	Art.40² alin.(8) Art.40² alin.(9)	(8) Pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor alin. (1) și (4), prin excepție de la art. 7 pct. 44 și pct. 45, valoarea fiscală a activelor nu include costuri de dobândă și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic. (9) Regulile prevăzute de prezentul articol sunt aplicabile și dobânzilor și pierderilor nete din diferențe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27, prevederi în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv. În cazul entităților independente prevăzute la alin. (5), dobânzile și pierderile nete din diferențe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27 în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, sunt integral deductibile, la data intrării în vigoare a prezentului articol.
Art. 5 alin. (1)	Impozitarea la ieșire (1) Un contribuabil este supus unui impozit calculat pe baza sumei corespunzătoare valorii de piață a activelor transferate, la momentul ieșirii activelor, minus valoarea lor fiscală, în oricare dintre	Art.40³ alin.(1), (2) și (3)	Regimul fiscal al transferurilor de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent pentru care România pierde dreptul de impozitare (1) Pentru transferurile de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent, așa cum sunt definite la pct. 8, 9 și 10 ale art. 40¹, contribuabilul este supus impozitului

următoarele situații:

- (a) un contribuabil transferă active de la sediul central la sediul permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului central nu mai are dreptul de a impozita activele transferate;
- (b) un contribuabil transferă active de la sediul permanent dintr-un stat membru la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului permanent nu mai are dreptul de a impozita activele transferate;
- (c) un contribuabil își mută rezidența fiscală într-un alt stat membru sau într-o țară terță, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în primul stat membru;
- (d) un contribuabil transferă activitatea economică desfășurată la un sediu permanent dintr-un stat membru către un alt stat membru sau către o țară terță, în măsura în care, datorită transferului, statul membru al sediului permanent nu mai are dreptul de a impozita activele transferate.

pe profit, în conformitate cu următoarele reguli:

- a) se determină diferența între valoarea de piață a activelor, potrivit alin. (10) al prezentului articol, transferate într-o perioadă impozabilă, și valoarea lor fiscală, potrivit pct. 44 și pct. 45 ale art. 7;
 - b) în cazul în care diferența calculată potrivit lit. a) reprezintă un câștig, asupra acestuia se aplică cota prevăzută la art. 17;
 - c) în cazul în care diferența calculată potrivit lit. a) reprezintă o pierdere, aceasta se recuperează din câștigurile rezultate din operațiuni de aceeași natură, potrivit modalității de recuperare prevăzute de art. 31.
- (2) Impozitul calculat potrivit alin. (1) se declară și se plătește, pentru perioada fiscală de referință, potrivit prevederilor art. 41- 42.
- (3) Prezentul articol se aplică în următoarele situații:
- a) contribuabilul transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;
 - b) contribuabilul transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele

Art.5 alin. (2)	(2) Unui contribuabil i se acordă dreptul de a eşalona plata impozitului la ieşire menţionat la alineatul (1), prin achitarea în tranşe pe parcursul a cinci ani, în oricare dintre următoarele situaţii: (a) un contribuabil transferă active de la sediul său central la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-o ţară terţă care este parte la Acordul privind Spaţiul Economic European (denumit în continuare „Acordul privind SEE”); (b) un contribuabil transferă active de la sediul său permanent dintr-un stat membru la sediul său central sau la alt sediu permanent dintr-un alt stat	Art.40³ alin.(4)	transferate; c) contribuabilul îşi transferă rezidenţa fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terţ, cu excepţia acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România; d) contribuabilul transferă activitatea economică desfăşurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terţ, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate. (4) Contribuabilul care aplică regulile de la alin. (1)-(3) beneficiază de dreptul de eşalonare la plată pentru acest impozit, prin achitarea în tranşe pe parcursul a cinci ani, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală şi dacă se află în oricare dintre următoarele situaţii: a) transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terţ, care este parte la Acordul privind Spaţiul Economic European, denumit în continuare Acordul privind SEE, iar ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate; b) transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat
-----------------------------------	--	---	--

membru sau dintr-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE; (c) un contribuabil își transferă rezidența fiscală în alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE; (d) un contribuabil își transferă activitatea economică desfășurată la sediul său permanent în alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE. Prezentul alineat se aplică în ceea ce privește țările terțe care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu statul membru al contribuabilului sau cu Uniunea referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului.	Art.40³ alin.(5)	terț care este parte la Acordul privind SEE, iar ca urmare a transferului România pierde dreptul de a impozita activele transferate; c) transferă rezidența fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terț care este parte la Acordul privind SEE, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România; d) transferă activitatea economică desfășurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate. (5) Prevederile alin. (4) se aplică în ceea ce privește statele terțe care sunt parte la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului, ale cărei prevederi sunt transpuse în cadrul Capitolului II "Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri" al titlului X "Aspecte internaționale" din Codul de procedură fiscală.
---	--	--

Art.5 alin. (3) și	(3) În cazul în care un contribuabil eșalonează plata în conformitate cu alineatul (2), se poate percepe dobândă în conformitate cu legislația statului membru al contribuabilului sau al sediului permanent, după caz. În cazul în care există un risc real și demonstrabil de nerecuperare, contribuabililor li se poate solicita, de asemenea, să ofere o garanție pentru a putea efectua plata în mod eșalonat în conformitate cu alineatul (2). Al doilea paragraf nu se aplică în cazul în care legislația din statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent prevede posibilitatea de recuperare a datoriei fiscale prin intermediul unui alt contribuabil care este membru al aceluiași grup și are rezidența fiscală în statul membru respectiv.	Art.40³ alin.(6)	(6) Eșalonarea la plată acordată potrivit alin. (4) își pierde valabilitatea, pe lângă cazurile prevăzute în Codul de procedură fiscală și în următoarele cazuri: a) activele transferate sau activitatea economică desfășurată printr-un sediu permanent sunt vândute sau sunt cedate în oricare alt mod; b) activele transferate sunt ulterior retransferate într-un stat terț; c) rezidența fiscală a contribuabilului sau activitatea economică transferată inițial din România la un sediu permanent dintr-un alt stat membru, este ulterior retransferată într-un stat terț.
Art.5 alin. (4)	(4) În cazul în care se aplică alineatul (2), eșalonarea plății este întreruptă imediat și datoria fiscală poate fi recuperată în următoarele cazuri: (a) activele transferate sau activitatea economică desfășurată la sediul permanent al contribuabilului sunt vândute sau sunt cedate în alt mod; (b) activele transferate sunt ulterior transferate într-o țară terță; (c) rezidența fiscală a contribuabilului sau activitatea economică desfășurată la sediul său	Art.40³ alin.(8)	(8) Dispozițiile alin. (4) - (6) se completează cu prevederile Capitolului IV "Înlesniri la plată" din cadrul titlului VII "Colectarea creanțelor fiscale" din Codul de procedură fiscală.

	permanent este ulterior transferată într-o țară terță; (d) contribuabilul dă faliment sau face obiectul unei proceduri de lichidare; (e) contribuabilul nu își onorează obligațiile de plată a tranșelor și nu corectează această situație de neplată într-un termen rezonabil, care nu depășește 12 luni. Literele (b) și (c) nu se aplică în ceea ce privește țările terțe care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu statul membru al contribuabilului sau cu Uniunea referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE.	Nu e cazul	Obs.: Nu necesită preluare lit. d) și e) având în vedere prevederile alin. (8).
Art.5 alin. (5)	(5) În cazul transferului în alt stat membru al activelor, al rezidenței fiscale sau al activității economice desfășurate la un sediu permanent, statul membru respectiv acceptă valoarea stabilită de statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent ca valoare fiscală inițială a activelor, cu	Art.40³ alin.(7)	(7) Prevederile de la lit. b) și c) ale alin. (6) nu se aplică în ceea ce privește statele terțe care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului, ale cărei prevederi au fost transpuse în cadrul Capitolului II "Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri" al titlului X "Aspecte internaționale" din Codul de procedură fiscală. (9) În cazul transferului activelor, al rezidenței fiscale sau al activității economice desfășurate printr-un sediu permanent, din alt stat membru în România, prin excepție de la pct. 44 și 45 ale art. 7, valoarea fiscală a acestor active, utilizată la determinarea rezultatului fiscal, este valoarea stabilită de către

	excepția cazului în care aceasta nu reflectă valoarea de piață.		statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent care a efectuat transferul în România, întrebuintată pentru calculul impozitului pe profit la momentul pierderii dreptului de impozitare de către celălalt stat membru, în afară de cazul în care această valoare nu reflectă valoarea de piață.
Art.5 alin. (6)	(6) În sensul alineatelor (1)-(5), "valoarea de piață" este suma în schimbul căreia un activ poate fi transferat sau obligațiile reciproce pot fi stinse între cumpărători și vânzători independenți interesați, într-o tranzacție directă.	Art.40³ alin.(10)	(10) În sensul alin. (1) și (9), prin valoare de piață se înțelege suma în schimbul căreia un activ poate fi transferat sau obligațiile reciproce pot fi stinse între cumpărători și vânzători independenți interesați, într-o tranzacție directă. Valoarea de piață se stabilește potrivit prevederilor art. 11.
Art. 5 alin. (7)	(7) Cu condiția stabilirii faptului că activele revin în termen de 12 luni în statul membru al entității care a efectuat transferul, prezentul articol nu se aplică transferurilor de active legate de finanțarea prin instrumente financiare sau activelor constituite ca garanție sau dacă transferul activelor are loc în scopul de a îndeplini anumite cerințe prudențiale de capital sau în scopul gestionării lichidităților.	Art.40³ alin.(11)	(11) Sub condiția stabilirii faptului că activele transferate revin în termen de maximum 12 luni în România, prezentul articol nu se aplică transferurilor de active legate de: finanțarea prin instrumente financiare sau constituite ca garanție, îndeplinirea anumitor cerințe prudențiale de capital sau de gestionare a lichidităților.
Art.6 alin. (1) și	Norma generală antiabuz (1) În scopul calculării obligațiilor fiscale ale societăților, statele membre nu iau în considerare un acord sau o serie de acorduri care, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, nu sunt autentice, fiind întreprinse cu scopul principal	Art.40⁴	Regula generală antiabuz (1) În scopul calculării obligațiilor fiscale, nu se ia în considerare un demers sau o serie de demersuri care, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, nu sunt oneste, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a

Art.6 alin. (2) și Art.6 alin. (3)	sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului dreptului fiscal aplicabil. Un acord poate cuprinde mai multe etape sau părți. (2) În sensul alineatului (1), un acord sau o serie de acorduri sunt considerate ca nefiind autentice în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică. (3) În cazul în care un acord sau o serie de acorduri nu este luat(ă) în considerare în conformitate cu alineatul (1), obligația fiscală se calculează în conformitate cu dreptul intern.	Art.11 alin.(1) obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului urmărit prin prevederile fiscale aplicabile. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți. (2) În sensul alin. (1), un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică, astfel cum prevede art.11. (3) În cazul în care un demers sau o serie de demersuri nu este/sunt luat/uate în considerare în conformitate cu alin. (1), obligația fiscală se calculează în conformitate cu prezentul titlu. Obs.: Principiile reglementate la acest articol se regăsesc la art. 11 din Codul fiscal, redat mai jos: (1) La stabilirea sumei unui impozit, a unei taxe sau a unei contribuții sociale obligatorii, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic, ajustând efectele fiscale ale acesteia, sau pot reîncadra forma unei tranzacții/activități pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției/activității. Organul fiscal este obligat să motiveze în fapt decizia de impunere emisă ca urmare a neluării în considerare a unei tranzacții sau, după caz, ca urmare a reîncadrării formei unei tranzacții, prin indicarea
--	--	---

		Art.11 alin.(2) Art.11 alin.(3)	elementelor relevante în legătură cu scopul și conținutul tranzacției ce face obiectul neluării în considerare/reîncadrării, precum și a tuturor mijloacelor de probă avute în vedere pentru aceasta. (2) Tranzacțiile transfrontaliere sau o serie de tranzacții transfrontaliere care sunt calificate ca fiind artificiale de organele fiscale competente nu vor face parte din domeniul de aplicare a convențiilor de evitare a dublei impuneri. (3) Prin tranzacții transfrontaliere artificiale se înțelege tranzacțiile transfrontaliere sau seriile de tranzacții transfrontaliere care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate. Tranzacțiile transfrontaliere sau seriile de tranzacții transfrontaliere sunt acele tranzacții efectuate între două sau mai multe persoane dintre care cel puțin una se află în afara României.
Art.7 alin. (1)	Norma privind societățile străine controlate (1) Statul membru al contribuabilului aplică unei entități sau unui sediu permanent, ale cărei (cărui) profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în statul membru respectiv, același	Art. 40⁵ alin.(1)	Reguli privind societățile străine controlate (1) O entitate este considerată societate străină controlată și i se aplică prevederile prezentului articol, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

tratament ca unei societăți străine controlate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) în cazul unei entități, contribuabilul, singur sau împreună cu întreprinderile sale asociate, deține o participație directă sau indirectă de mai mult de 50 % din drepturile de vot sau deține direct sau indirect mai mult de 50 % din capital sau are dreptul să primească mai mult de 50 % din profiturile entității respective; și (b) impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau sediul permanent este mai mic decât diferența dintre impozitul pe profit care ar fi fost perceput de la entitate sau sediul permanent în conformitate cu sistemul de impozitare a întreprinderilor aplicabil în statul membru al contribuabilului și impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau sediul permanent. În sensul primului paragraf litera (b), sediul permanent al unei societăți străine controlate, care nu este supus impozitării sau este scutit de impozit în jurisdicția societății străine controlate respective, nu este luat în considerare. În plus, impozitul pe profit care ar fi fost perceput în statul membru al contribuabilului este cel calculat în conformitate cu normele din statul membru al contribuabilului.		a) contribuabilul, singur sau împreună cu întreprinderile sale asociate, deține o participație directă sau indirectă de mai mult de 50 % din drepturile de vot sau deține direct sau indirect mai mult de 50 % din capitalul entității sau are dreptul să primească mai mult de 50 % din profiturile entității respective; b) impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitatea sau sediul permanent este mai mic decât diferența dintre impozitul pe profit care ar fi fost perceput de la entitate sau sediul permanent, calculat în conformitate cu prevederile prezentului titlu și impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau de către sediul permanent. În sensul prezentei litere, nu este luat în considerare sediul permanent al unei entități tratate ca societate străină controlată, în măsura în care sediul nu este supus impozitării sau este scutit de impozit în jurisdicția societății străine controlate respective.
--	--	---

Art.7 alin. (2)	(2) În cazul în care o entitate sau un sediu permanent beneficiază de același tratament ca o societate străină controlată, în temeiul alineatului (1), statul membru al contribuabilului include în baza impozabilă: (a) veniturile nedistribuite ale entității sau veniturile sediului permanent care au provenit din următoarele categorii: (i) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare; (ii) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală; (iii) dividende și venituri din cedarea de acțiuni; (iv) venituri din leasing financiar; (v) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare; (vi) venituri de la societăți de facturare, care obțin aceste venituri din bunuri și servicii cumpărate de la întreprinderi asociate sau vândute acestora și care au o valoare economică adăugată redusă sau inexistentă;	Art. 40⁵ alin.(2)	(2) Prevederile prezentului articol se aplică și sediilor permanente din state membre/state terțe ale unui contribuabil plătitor de impozit pe profit, ale căror profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în România. (3) În cazul în care o entitate sau un sediu permanent este considerată/considerat societate străină controlată, potrivit prevederilor alin. (1), contribuabilul plătitor de impozit pe profit care o controlează, include în baza impozabilă veniturile nedistribuite ale entității care au provenit din următoarele: a) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare; b) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală; c) dividende și venituri din transferul titlurilor de participare; d) venituri din leasing financiar; e) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare;
-----------------------------------	---	--	--

Art.7 alin. (3)	Prezenta literă nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată desfășoară o activitate economică semnificativă susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante. În cazul în care societatea străină controlată își are reședința sau este situată într-o țară terță care nu este parte la Acordul privind SEE, statele membre pot decide să nu aplice paragraful anterior. sau (b) veniturile nedistribuite ale entității sau ale sediului permanent care au rezultat din acorduri neautentice instituite cu scopul principal de a obține un avantaj fiscal. În sensul prezentei litere, se consideră că un acord sau o serie de acorduri nu este autentică în măsura în care entitatea sau sediul permanent nu ar deține activele sau nu și-ar fi asumat riscurile care generează totalitatea veniturilor sale sau o parte a acestora dacă nu ar fi fost controlată de o societate în care sunt îndeplinite funcțiile de conducere relevante pentru aceste active și riscuri, iar aceste funcții sunt esențiale pentru a genera veniturile societății controlate. (3) În cazul în care, în temeiul normelor dintr-un stat membru, baza impozabilă a unui contribuabil	Art. 40⁵ alin.(4)	f) venituri de la societăți care le obțin din bunuri și servicii cumpărate de la întreprinderi asociate și sunt vândute acestora fără nicio valoare economică adăugată sau cu o valoare adăugată mică. (4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată desfășoară o activitate economică semnificativă, susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante, precum și în cazul în care societatea străină controlată își are rezidența fiscală sau este situată într-un stat terț care este parte la Acordul privind SEE. (5) Nu sunt considerate societăți străine controlate în conformitate cu prevederile alin. (1)-(2), următoarele:
-----------------------------------	---	--	---

Art.7 alin. (4)	se calculează în conformitate cu alineatul (2) litera (a), statul membru poate opta să nu aplice unei entități sau unui sediu permanent același tratament ca unei societăți străine controlate, în conformitate cu alineatul (1), dacă o treime sau mai puțin de o treime din veniturile obținute de entitate sau de sediu permanent se încadrează în categoriile prevăzute la alineatul (2) litera (a). În cazul în care, în temeiul normelor dintr-un stat membru, baza impozabilă a unui contribuabil se calculează în conformitate cu alineatul (2) litera (a), statul membru poate opta să nu aplice întreprinderilor financiare același tratament ca societăților străine controlate dacă o treime sau mai puțin de o treime din veniturile entității din categoriile prevăzute la alineatul (2) litera (a) provine din operațiuni desfășurate cu contribuabilul sau cu întreprinderile asociate ale acestuia. (4) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al alineatului (2) litera (b) o entitate sau un sediu permanent: (a) cu profituri contabile de maximum 750 000 EUR și venituri provenite din activități comerciale secundare de maximum 75 000 EUR; sau (b) cu profituri contabile care se ridică la cel mult	Nu e cazul	a) entitatea sau sediul permanent, dacă aceasta/acesta înregistrează într-o perioadă fiscală venituri din categoriile prevăzute de alin. (3), reprezentând o treime sau mai puțin de o treime din totalul veniturilor înregistrate în perioada fiscală de calcul; b) întreprinderea financiară care înregistrează într-o perioadă fiscală venituri de natura celor prevăzute de alin. (3) care provin din operațiuni desfășurate cu contribuabilul român sau cu întreprinderile asociate ale acestuia, reprezentând o treime sau mai puțin de o treime din totalul veniturilor înregistrate de întreprinderea financiară. Obs.: S-au transpus prevederile alin. (2) lit. a) din Directivă împreună cu opțiunile de excludere propuse pentru metoda aleasă, pe tipuri de venituri -a se vedea prevederile propuse la art. 40⁵ alin. (3) lit. a) și b).
-----------------------------------	---	--------------------------	--

	10 % din costurile sale operaționale pentru perioada fiscală. În sensul primului paragraf litera, costurile operaționale nu pot include nici costul bunurilor vândute în afara țării în care entitatea își are rezidența fiscală sau în care este situat sediul permanent în scopuri fiscale, nici plățile către întreprinderi asociate.		
Art.8 alin. (1)	Calcularea veniturilor societății străine controlate (1) În cazul în care se aplică articolul 7 alineatul (2) litera (a), veniturile care trebuie incluse în baza impozabilă a contribuabilului se calculează în conformitate cu prevederile legislației privind	Art. 40⁵ alin.(6)	(6) Veniturile prevăzute la alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului plătitor de impozit pe profit, potrivit dispozițiilor prezentului titlu, proporțional cu participația contribuabilului în entitate, astfel cum este definită la alin.(1) lit. a).

Art.8 alin. (2)	impozitarea societăților din statul membru în care contribuabilul este situat sau își are rezidența fiscală. Pierderile entității sau ale sediului permanent nu se includ în baza impozabilă, dar pot fi reportate în conformitate cu dreptul intern și luate în considerare în perioade fiscale ulterioare.	Nu e cazul	Prevederea legată de pierderile entității a fost transpusă la alin. (6) al art. 40⁵ din Codul fiscal.
Art.8 alin. (3)	(2) În cazul în care se aplică articolul 7 alineatul (2) litera (b), veniturile care trebuie incluse în baza impozabilă a contribuabilului se limitează la sumele generate prin active și riscuri legate de funcțiile de conducere îndeplinite în cadrul societății care exercită controlul. Atribuirea veniturilor societății străine controlate se calculează în conformitate cu principiul concurenței depline.	Nu e cazul	Obs.: S-a exercitat opțiunea de la art. 7 lit. b) din Directivă pentru a fi necesară transpunerea alin. (2) al art. 8 din Directivă.
Art.8 alin. (4)	(3) Veniturile care trebuie incluse în baza impozabilă se calculează proporțional cu participația contribuabilului în entitate, astfel cum este definită la articolul 7 alineatul (1) litera (a). (4) Veniturile se includ în perioada fiscală a contribuabilului în cursul căreia se termină exercițiul financiar al entității.	Art. 40⁵ alin.(7)	Obs.: A se vedea alin. (4) unde a fost inclus principiul proporționalității prezentat de acest alineat.
			(7) Veniturile prevăzute de alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului, aferentă perioadei sale fiscale în cursul căreia se încheie perioada fiscală a entității controlate/sediului permanent. (8) Pierderile fiscale înregistrate de un sediu permanent calificat, potrivit alin. (1)-(2), ca entitate străină controlată, urmează regimul instituit la art. 40.

Art.8 alin. (5)	(5) În cazul în care entitatea distribuie profit contribuabilului, iar acest profit distribuit este inclus în veniturile impozabile ale contribuabilului, cuantumul veniturilor incluse anterior în baza impozabilă în temeiul articolului 7 se deduce din baza impozabilă atunci când se calculează cuantumul impozitului datorat pentru profitul distribuit, pentru a evita dubla impunere.	Art. 40⁵ alin.(9)	(9) Pentru evitarea dublei impuneri, în situația în care entitatea distribuie profit contribuabilului, iar acest profit distribuit este deja inclus în veniturile impozabile ale contribuabilului, în temeiul prezentului articol, cuantumul veniturilor incluse anterior în baza impozabilă a contribuabilului se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru profitul distribuit.
Art.8 alin. (6)	(6) În cazul în care contribuabilul își cedează participația într-o entitate sau activitatea economică desfășurată de sediul permanent, iar o parte a încasărilor din cedare a fost inclusă anterior în baza impozabilă în temeiul articolului 7, cuantumul respectiv se deduce din baza impozabilă atunci când se calculează cuantumul impozitului datorat pentru încasările respective, pentru a evita dubla impunere.	Art. 40⁵ alin.(10)	(10) Pentru evitarea dublei impuneri, în cazul în care contribuabilul cedează participația sa într-o entitate controlată sau activitatea economică desfășurată printr-un sediu permanent, iar o parte a încasărilor din cedare a fost inclusă anterior în baza impozabilă a contribuabilului, în temeiul prezentului articol, cuantumul respectiv se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru încasările respective.
Art.8 alin. (7)	(7) Statul membru al contribuabilului permite o deducere a impozitului plătit de entitate sau de sediul permanent din obligațiile fiscale ale contribuabilului în țara sa de rezidență fiscală sau în țara în care este situat. Deducerea se calculează în conformitate cu dreptul intern.	Art. 40⁵ alin.(11)	(11) Contribuabilul scade din impozitul pe profit datorat, potrivit prevederilor art. 39, impozitul plătit unui stat străin de către entitatea controlată/sediul său permanent.

Art.9 alin. (1)	Tratamentul neuniform al elementelor hibride (1) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o dublă deducere, deducerea se acordă numai în statul membru în care plata respectivă își are originea.		Obs.: Urmează a fi transpuse ulterior, până la data de 31 decembrie 2019, având în vedere că la nivel comunitar s-a considerat că aspectele ce țin de elementele hibride trebuie aprofundate, decizându-se continuarea lucrărilor pe acest subiect, respectiv amânarea termenului de transpunere a prevederilor din ATAD referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride, până la 31 decembrie 2019, potrivit art. 1 pct. 7 din Directiva 2017/952/UE.
Art.9 alin. (2)	(2) În măsura în care un tratament neuniform al elementelor hibride are drept rezultat o deducere fără includere în baza impozabilă a unui alt stat membru, statul membru al plătitorului refuză deducerea plății respective.		
	Capitolul III - DISPOZIȚII FINALE		
Art. 10 alin. (1)	Reexaminare (1) Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentei directive, în special impactul articolului 4, până la 9 august 2020 și prezintă un raport Consiliului în acest sens. Raportul Comisiei este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă. (2) Statele membre comunică Comisiei toate informațiile necesare pentru evaluarea punerii în aplicare a prezentei directive. (3) Statele membre menționate la articolul 11 alineatul (6) transmit Comisiei, înainte de 1 iulie 2017, toate informațiile necesare pentru evaluarea eficienței normelor naționale specifice pentru prevenirea riscurilor de erodare a bazei impozabile	Nu e cazul	
Art. 10 alin. (2)		Nu e cazul	
Art. 10 alin. (3)		Nu e cazul	

	și de transfer al profiturilor (BEPS).		
Art. 11 alin. (1)	Transpunere (1) Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2018 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective. Statele membre aplică dispozițiile respective începând de la 1 ianuarie 2019. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	Art. 40⁶	Compatibilitatea cu legislația europeană Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 193 din 19 iulie 2016, cu excepția prevederilor referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride, pentru care termenul de transpunere a fost amânat, potrivit art. 1 pct. 7 din Directiva 2017/952/UE, până la 31 decembrie 2019, din necesitatea continuării lucrărilor.
Art. 11 alin. (2)	(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		
Art. 11 alin. (3)	(3) Atunci când prezenta directivă menționează o valoare monetară în euro (EUR), statele membre a căror monedă nu este euro pot alege să calculeze valoarea echivalentă în moneda națională la 12 iulie 2016.		
Art. 11 alin. (4)	(4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (2), atât timp cât nu impozitează profiturile nedistribuite, Estonia poate să considere ca fiind distribuire a		

	profiturilor un transfer de active monetare sau nemonetare, inclusiv numerar, de la un sediu permanent situat în Estonia la un sediu central sau la un alt sediu permanent situat într-un alt stat membru sau într-o țară terță care este parte la Acordul privind SEE și poate să perceapă impozit pe venit, fără a acorda contribuabililor dreptul de a amâna plata acestui impozit.		
Art. 11 alin. (5)	(5) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2019 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 5. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective. Statele membre aplică dispozițiile respective începând de la 1 ianuarie 2020. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.		
Art. 11 alin. (6)	(6) Prin derogare de la articolul 4, statele membre care, la data intrării în vigoare a prezentei directive, dispun de norme naționale specifice pentru prevenirea riscurilor BEPS la 8 august 2016, care sunt la fel de eficace ca norma privind limitarea		

	deductibilității dobânzii prevăzută în prezenta directivă, pot aplica aceste norme specifice până la sfârșitul primului exercițiu financiar complet care urmează datei publicării pe site-ul web oficial a acordului dintre membrii OCDE referitor la un standard minim pentru acțiunea 4 privind BEPS, dar nu mai târziu de 1 ianuarie 2024.		
Art. 12	Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	Nu e cazul	
Art. 13	Destinatarii Prezenta directivă se adresează statelor membre. Adoptată la Bruxelles, 12 iulie 2016.	Nu e cazul	